

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 euroane.

Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45. Serișori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Un sir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil., pentru a doua și a treia oară cîte 20 fil.

Pentru inserate mai mari după învoială.

Maghiarii și români

V

Spuneam, în articolul precedent, că România a plătit scump și amar greșala fatală de a nu fi înțeles, că națiunea maghiară și română, — cum zicea deputatul național Al. Roman, — au o misiune comună providențială pe locul unde se află.

Dar maghiarii încă trebuie să se pătrundă de adevărul, că ei cu români împreună au interese comune de apără și o misiune comună de indeplinit. Si deci cu contele Tisza împreună toți factorii și bărbații conducători ai națiunei maghiare, cari voesc binele și fericirea patriei, trebuie să voească și să muncească pentru «depărtarea straturilor geologice suprapuse, ce în urma desvoltării istorice de veacuri, a intemperiilor, luptelor, suferințelor și neînțelegерilor acoperă cu o scoarță străină substratul omogen». Căci invazia României, cum se zice, avea ca scop eliberarea «fraților subjugăți» prin cucerirea Ardealului, dar cei cari cu toată hotărârea au protestat cu cuvântul și cu fapta în contra acestui fel de «eliberare» au fost tocmai «frații subjugăți», români din regatul ungar, cari atât acasă, cum și pe câmpul de luptă, în tot timpul răboiului au dat nouă dovezi strălucitoare, prin jertfele de sânge și de avere, despre nestrămutata lor credință și alipire către tron și patria ungară. Indemnurile și declarațiile categorice ale căpetenilor spirituale ale poporului român caracterizează manifestările lui sufletești și simțământul său patriotic în fața răboiului cu România. «România, zice corul episcopilor bisericii gr.-or. române din patrie, spre marea noastră durere a călcat făgăduiala de credință, a rupt pe cetile contractului în chip perfid și a ridicat arma asupra acelor frați, cari de doi ani de zile luptă pe moarte și viață cu o vitezie ne mai pomenită împotriva dușmanilor monarhiei. Da, ei n'au ascultat porunca săngelui, n'au auzit chemarea tainică a fraților de o limbă și un sânge, de a ne da mâna de ajutor, ca trupele regatului român să lupte alătura cu noi împotriva dușmanului comun, care tinde la nimicirea patriei noastre și la sugrūmarea neamului românesc...»

«Acela, care cu vorbele violenței pe buze, cu dorul de jaf în suflet, vine în hotarele noastre, nu-i frate, ci cel mai păgân dușman, care pentru a-și împlini pofta sălbatică, își omoară frații și părinții. Da, frații de eri, azi prin voință și faptele lor păcătoase și neleguite s'au prefăcut pentru noi în cei mai mari și mai urgisiți dușmani, asupra căror glasul săngelui și legea firei poruncește să-ți ridici brațul fără milă».¹

¹ Scrisoarea circulară dela 8/21 Septembrie 1916, dată de mitropolitul Vasile Mangra, episcopii Aradului Ioan I. Papp și Caransebeșului Dr. Miron E. Cristea.

Iar în contra scopurilor de răboi ale antantei, pentru eliberarea diferitelor naționalități, și astfel și a românilor din regatul ungar, «de sub stăpânire străină», reprezentanții bisericesti, corurile episcopale ale ambelor biserici românești și conducătorii chemați ai românilor de sub coroana sfântului Stefan, au respins în modul cel mai categoric afirmațiunea antantei, că români din țările de sub coroana sfântului Stefan ar trăi sub stăpânire străină, declarând că poporul român ține mortiș la integritatea patriei sale ungare, și că nu poate să știe de «eliberarea» trimisă cu atâtă violență. Că între aproape trei milioane români, admisând chiar că, se vor fi găsit 70–80 mii, după cum se afirmă din o parte, oameni slabii de inger, cari văzându-se fără apărare în fața dușmanului înarmat, fie din instinctul conservării, frica de moarte, fie în urma legăturei firești de sânge și de limbă, s'au alăturat inimicului patriei, săvârșind astfel voluntar ori involuntar crima trădării de patrie: această apariție fatală nu poate eclipsa, cu atât mai puțin desfășurată viruțile cetățenești și patriotismul massei celei mari a poporului român, dovadite cu prisosință prin sacrificiile de sânge și de avere pentru tron și patrie. Cu aceasta nu voesc să acopăr sau să apăr păcatele trădătorilor, ci ca să arăt numai că nu e just, nici corect ca invazia României să se pună în socoteala poporului român, pururea credincios tronului și patriei ungare, pentru a aplică în contra lui măsuri excepționale de apărare. Căci dacă elementul românesc se prezintă ca un pericol permanent pentru statul ungar, cum s'a susținut din partea ministrului de justiție în comisia pentru dreptul electoral universal, atunci este eschis din capul locului orice apropiere și înțelegere între maghiari și români, și, deci nu rămâne decât una din două: ori Ungaria să supună România, urmând exemplul lui Sigismund Báthori, care cel dintâi a conceput și înfăptuit ideea unirei ungușilor cu români, ocupând principatele române, Moldova și Țara românească, cu titlul de principe al Ardealului, Moldaviei și Țării românești și al sacruului imperiu roman (regnorum Transsilvaniae, Moldaviae, Valachiae transalpinae et sacri Romani imperii Princeps), titlu care îl păstră și următorii principi ardeleni: Andrei Báthori, Gavriil Báthori și Gavriil Bethlen.² Ori apoi, România va căuta a se pune și organiza sub stăpânirea casei de Habsburg, executând proiectul lui Mihai Viteazul, prezentat împăratului Rudolf, de a urmă și sprijini politica germană în Orient, și a supune împărăției austriace toate țările până la mareea neagră.³ Politica aceasta însă a costat capul lui Andrei Báthori și al lui Mihai Viteazul.

² N. Bălcescu: Istoria românilor sub Mihai Viteazul, p. 96, 97. Kövári László: Erdély történelme t. IV, p. 64.

³ N. Bălcescu ib. p. 422.

De aceea singura cale mantuitoră ce ne rămâne este: revenirea la politica propovăduită și urmată de marii patrioți Eötvös și Deák în chestia națională. Cine altfel cugetă, acela nu voiește pace, ci răboi perpetuu. Pentru națiunea politică ungară se alcătuiește din naționalitățile conlocuitoare, cu toate particularitățile lor etnice: limbă, obiceiuri și tradiții, care înțelepții legiuitori dela 1868 li-au recunoscut și asigurat prin art. de lege 44 «despre egala îndreptățire a naționalităților», prin care le-au recunoscut totodată dreptul de a se putea cultiva și desvolta fiecare conform geniului său, tradițiunilor și moravurilor sale.

Din această stare de drept creată naționalităților, statului ungar îi incumbă datoria de a sprijini și ajutoră instituțiile culturale ale naționalităților: bisericile și școalele lor confesionale, căci prin cultura specifică a fiecărei naționalități se întărește și progresează cultura statului, cultura națiunei politice ungare, unită și nedespărțită. În direcția aceasta a lucrat cu multă abnegare și dragoste pentru cauza contele Stefan Tisza supuind, ca ministru președinte, chestia națională română unei discuții parlamentare amănunțite, la care au luat parte toate partidele politice, ale cărei rezultat se reasumează în declarația solemnă a ministrului președinte, făcută în aprobație generale, că *politica națională maghiară stă departe de năzuința de contopire a raselor, în ce privește limba și sentimentul de rasă, în rasa maghiară*, zicând: «Noi recunoaștem conținenților noștri naționaliști drepturile lor foarte estinse pe terenul cultural, al cultivării limbii lor, pe terenul economic, și pe terenul susținerii individualității lor etnice».⁴

Iar un ilustru membru al parlamentului, căzut moarte de eroi pe câmpul de luptă, Désy Zoltán, zicea în vorbirea sa rostită în chestia națională: «Cultura și desvoltarea economică sunt și ale mele ori a cui ar fi ele în această țară. În zadar vor să creadă singuracile naționalități, că cu cultura lor lucrează în contra mea. Eu în numele statului maghiar mă bucur dacă se deschide această emulațiune, pentru că în aceasta numai statul maghiar poate fi învingător».⁵

In contra acestor înalte și patrioticice cugetări glăsuiesc ordonanțele mai

⁴ Ennek a vitának keretében pátkülönbség nélkül kifejezésre talált minden irányadó ember részéről az, hogy ilyen belvízszási törekvés, a magyar nemzeti politikától távol áll... Az országban lakó nemzetiségi polgártársainknak nagyon kiterjedt jogait ismerjük el kulturális terén, nyelvük ápolása terén, gazdasági terén, etnográfiai egéniségük fenntartása terén... (Vezi ziarul despre ședința dietei din 20 Martie 1914).

⁵ A cultura, a gazdasági fejlődés, az mind a magamé, akárki is ebben az országban. Hihába hiszik azt egyes nemzetiségek, hogy a kulturálukkal ellenem dolgoznak. En a magyar állam nevében örvendek, ha ez a verseny megnyílik, mert ebben győztes csak a magyar állam lehet. (Vezi ziarul despre ședința dietei din 12 Martie 1914).

nouă ale puterii de stat, prin care, deși nu se desființează dreptul bisericii de a-și susține școalele sale confesionale, susținerea acestora însă se face iluzorică și chiar imposibilă în urma retragerei ajutorului de stat, și astfel fără școală proprie, iluzorică și imposibilă se face și dezvoltarea culturală și etnică a poporului român. Este adevărat că de data astă s'a planuit statificarea școalelor confesionale numai în așa numita zonă culturală din comitatele dinspre granița României, dar cine garantează că acțiunea începută se va opri aci, și apoi de ce să fie lovită, prin suprimarea focarelor sale de cultură, tocmai poporațiunea care mai mult a indurat neonorocirile răboiului, și al cărei păcat neierat pare a fi vecinătatea sa cu regatul român, căci ori cum se vor schimba și muta granițele politice, granițele etnografice rămân aceleași.

Si în fine, statificarea școalelor pe întreaga linie va da doar mai multă garanță pentru cultivarea și întărirea simțământului patriotic în popor, ca școala confesională? În privința aceasta primatelor Ungariei, cardinalul Csernoch, face următoarele constatări și declarații importante: «Prin statificarea generală statul ungar ar aduce serviciul cel mai mare dușmanilor săi, pentru că respinge dela sine sprijinul acelora, cari clădesc patriotismul pe fundament mai adânc moral, decât statul însuși, și cari prin duhul școalelor proprii înrăuiesc și duhul școalelor statului...».

«Interesul limbii naționale (maghiare) să nu amâgească pe nimenea. Cunoașterea limbii naționale este interes important și element prețios de consolidare pentru stat. *Dar limba nu este totul, și nu este singură ea de însemnatate în educația cetățeanului unui stat. Trebuie să căștigăm sufletul, inima, pe seama statului ungar.* Centrul tuturor sentimentelor este inima, prin urmare și a sentimentelor de patriotism și naționalitate».⁶

Acum mai ales când România și-a luat pedeapsa meritată pentru perfidia și prostia ce a săvârșit, și

⁶ Vorbirea de deschidere a primatului Dr. Ioan Csernoch, rostită la 21 Martie 1918 în adunarea generală a societății «Szent István Társulat». «Katholikus Szemle», fascicul IV din Aprilie 1918: «S mivel az egyház tudja, hogy éppen az ő iskoláiban nevelődik és működik a romboló irányzatokkal szemben leginkább ellenálló elem, éppen a magyar állam belső békéjének és erejének érdekében minden erővel fogja iskoláit megvédeni.

⁷ Az általános államosítással a magyar állam a legnagyobb szolgálatot tenné saját ellensegeinek, mert ellőkné magától azok támogatását, a kik mélyebb erkölcsi alapon építik fől a hazafiságot, mint az állam maga, a kik iskoláik szellemével az állami iskolák szellemét is befolyásolják...

⁸ A nemzeti nyelvnek érdeke meg ne tévesszen senkit. A nemzeti nyelv tudása fontos érdeke és jelentékeny összetartó eleme az államnak... De a nyelv nem minden és nem is az egyedi fontos az állam-polgári nevelésben. A lelket, a szivet kell megnyerni a magyar állam számára. Az érzelmek központja a szív, a hazafias és nemzetiségi érzelmeké is».

granițele regatului ungar s-au întins până pe teritorul țării românești, guvernul maghiar ar face o mare și ireparabilă greșală politică, dacă față cu poporul român din patrie tocmai acum ar pune în aplicare măsuri excepționale, fie și numai parțiale, căci procederea aceasta ar avea aparență că soarta românilor din Ungaria e legată de soarta României. Chestiunea națională deci trebuie reluată acolo unde a lăsat-o contele Tisza, în ședința parlamentară dela 20 Martie 1918, când din seria discursurilor urmate asupra ei, a tras următoarele concluziuni îndrumătoare atât pentru maghiari, cât și pentru români:

«Discuția o încheiem azi, dar rezolvarea problemei practice va sta și pe mai departe înaintea noastră. După părerea mea, nu prin alte schimburi de idei, nici prin alte con vorbiri, — acestea sunt terminate, — dar problema stă înaintea noastră, pentru că să servim mai departe această cauză și pe terenul vieții de toate zilele. Guvernul va servi cauza aceasta prin aceea că — nu voiesc să repetez acum tot ceea ce am înșirat de la — că tot ceea ce poate fi în acord cu politica națională maghiară, ba ce e mai mult, favorabil politicei naționale, dar totodată împlineste și oarecare doctrină și pretensiuni juste ale cetățenilor noștri nemaghiari: toate acestea se va nizui și a le realiză, și peste tot se va nizui să ajungă acolo, ca ori-care cetățean al acestei țări, căt e posibil, să se simtă bine în această țară, și căt e posibil să se poată mișca liber în privința economică, culturală și etnografică.

«In aceste nizuințe ale noastre trebuie să ne vină în ajutor societatea maghiară. Căci politica păcii, a înțelegerii, numai atunci poate aduce roadă, dacă și naționa maghiară, totalitatea societății maghiare, va să exercite o putere atractivă, va să fie punctul central de gravitate, și dacă nu va respinge dela sine pe aceia, cari nu se desfac, dar putere atractivă nu exercită asupra lor.

«In fine la aceasta mai vine și conlucrarea cetățenilor nemaghiari ai acestei țări. Să se cugete, că purtarea lor dușmanoasă e o slabire pentru statul ungar, și poate fi și o pagubă, năcaz, pericol, dar în tot cazul lucru fatal pentru ei înșiși. Să se cugete că statul milenar maghiar în tot cazul va avea atâtă putere, de a putea să termine cu dușmanii lui interni; aceasta va fi o necesitate tristă, dar dacă ne-ar și ajunge vre-o lovitură, mai întâi vom termina munca noastră cu aceia, cari se află în silele dușmanilor statului național maghiar.

«Eu îmi termin așa dară cuvintele mele cu accentuarea păcii, dar cu a acelei păci, a cărei condiție fundamentală e încrederea, dragoste; încredere și dragoste între maghiar și nemaghiar; încredere, dragoste, cinste și alipire față de statul milenar național maghiar.»^{7*)}

Alegere de mitropolit la Blaj

Sinodul electoral mitropolitan s'a întrunit Joi, în 9 Mai n. 1918, în catedrala Blajului, sub conducerea episcopului Orăzii Dr. Demetru Radu, și în prezența comisarilor regești Gavril Ugron și Iosif Siegescu.

Resultatul votării este:

A intrunit cele mai multe voturi vicarul capitar Dr. Vasile Suciu. In locul al 2-lea: Dr. Iuliu Hossu, episcopul Gherlei. In locul al 3-lea: Dr. Valeriu Frențiu, episcopul Lujoșului.

⁷ Ziarul dietei despre ședința dela 20 Martie 1918.

^{8*)} Vezi Nii Tel. Rom.: 17, 36, 38 și 41 a. c.

Noul program al guvernului ungar

In conferința partidului constituțional 48-ist, ținută în 7 l. c. seara, ministrul președinte Wekerle, încrezător acum a treia oară cu formarea cabinetului, și-a dezvoltat programul zicând următoarele:

Noul guvern ungar stă, ca și până aici, pe baza programului, cu care la timpul său venise la putere, și pe temeiul căruia s'a înființat partidul constituțional 48-ist. Cu raport la dreptul electoral, s'a luat înțelegere care, aşa speră, au să se realizeze.

Proiectul de lege va suferi, în două locuri, schimbări fundamentale.

In primul paragraf se va introduce condiția domiciliului stabil. In paragraful al doilea se statorește, că drept de vot are persoana, care a terminat patru clase primare și știe ungurește, sau care a terminat șase clase primare. (Va să zică în felul acesta ar fi înălțată «primejdia naționalităților!»)

A doua schimbare fundamentală se raportă la cei decorati cu Crucea Carol. Si anume: Decorati minori primesc drept de vot, dacă intrunesc celelalte condiții generale; asemenea și decorati minori, cari știu cît și scrie, și cari contribue la întreținerea familiei. La decorati majoreni ai Crucii Carol sănt hotărătoare, pentru obținerea dreptului de vot, condițiile statuite în general.

Modificările acestea au să reducă, după părerea prim-ministrului Wekerle, în măsură foarte neînsemnată numărul alegătorilor.

Vorbitorul zice, că trebuie să se urmeze o politică a înțelegerii, căci aceasta se impune prin chestiunile vitale atât ale politicii interne, cât și ale celei externe. Guvernul n'are în programul său numai lărgirea dreptului electoral, ci și alte probleme, care privesc întreaga viață de stat și socială. Programul, în puterea căruia s'a format partidul, rămâne fără schimbări atât cu raport la dezvoltarea vieții sociale, culturale, economice și naționale, cât și cu raport la chestiunea armatei. Ar fi foarte de regretat, zice ministrul președinte Wekerle, dacă pentru o cauză relativ neînsemnată căile noastre s'ar despărți! Arma disolvării camerei stă la dispoziția guvernului minorității. Guvernul însă a luat asupra sa, să ducă la înălțarea numărului dreptului electoral, ci un întreg program de muncă, și în acest scop a primit împoternicirea disolvării. Cere, în sfârșit, ca partidul să-l sprijinească și mai departe.

După vorbirea prim-ministrului, s'a ridicat deputatul Nicolae Zboray (fost membru al partidului popor) și a prezentat un proiect de rezoluție, în care se declară că partidul nu are încredere în nou guvern Wekerle, deoarece s'a depărtat dela principiul stabilit în acordarea dreptului de vot.

A urmat o desbatere mai lungă, în cursul căreia, între alții, contele Iuliu Andrássy și contele Albert Apponyi au refuzat să sprijinească mai departe cabinetul Wekerle. Proiectul de rezoluție al lui Zboray este respins cu 46 contra 43 de voturi.

In cursul votării a stăpânit o dispoziție agitată. Este posibil, ca în sinul partidului guvernamental să se iovească o desbinare pe tema lărgirii dreptului de alegere.

Frontiera nouă

Despre hotarele stabilite, prin pacea dela Cotroceni, între monarhia austro-ungară și România, se comunică următoarele amănunte:

Scopul principal, la statorarea frontierei ungare prin tratatul de pace dela București, era ca apărarea strategică a hotarilor Ungariei să fie mai ușoară și mai sigură.

Ungaria a primit pretutindeni punctele cele mai înalte ale lanțului de munti. Noua frontieră spre sud apără, afară de aceasta, Poarta de fier și înținutul minelor dela Petroșeni. Hotarul nou, în jos de Dunăre, se lărgeste cam cu 20 kilometri și va fi în vecinătatea Clădovei, care probabil se va da Bulgariei. Granița se întinde de aici spre nord și cade cu vreo 5—10 kilometri mai departe de hotarul actual.

Spre sud de înținutul minelor dela Petroșeni și dela pasul Vulcanului, lărgirea frontierei este mai însemnată. Noua frontieră, dela pasul Surducului, este în linie atmosferică de vreo 14 kilometri. In urmare, nouă hotar dela Petroșeni cade la o distanță de peste 22 kilometri.

Schimbare însemnată de hotar s'a facut la Turnu-roșu și în valea Oltului.

Imprejurul Brașovului, rectificarea gra-

nțelor să săvârșit în tot locul cu luarea în posesiune a înălțimilor.

Predealul este al Ungariei. Sinaia rămâne a României.

Cea mai importantă schimbare s'a petrecut în Săcuieni, unde lărgirea hotarului este cam de 15 kilometri.

Intră apărarea Bucovinei s'a luat asemenea măsuri însemnate. Cernăuțul cade la depărtare de 30 kilometri de noua frontieră.

Catehizația la școalele străine

— Reflexii de actualitate —
de Dr. Nicodim Cristea

O cestiu cardinală de educație, spre care se îndreptă atenția oamenilor de înimă, este fără îndoială problema ginășă a catehizației elementelor tinere, înscrise la diferite școale străine.

Importanța acestei chestiuni ieșe la iveală în deosebi azi, când se agravează tot mai mult situația învățământului și ies la suprafață multe curente potrivnice duhului tradițional bisericesc, încercând a submina temeliile de granit ale bisericii lui Hristos.

In fața acestor două momente de o importanță capitală pentru viitorul nostru se impune lămurirea lor două întrebări:

1. Care sunt neajunsurile catehizației acesteia?

2. Cum s'ar putea săneace neajunsuri?

Catehizația la școalele străine își are neajunsurile speciale, peste cari nu-i iertă să trecumă fără a ne gândi serios la înălțarea lor. Si anume:

Catihetul dela școalele neconfesionale își desvoală activitatea de educator fără a fi sprijinit în stăruințele sale cu deplină înțelegere din partea înțregului corp învățătoresc sau profesoral. Mulți dascali sau profesori uită scopul principal al învățământului: creșterea de cetățeni religioși morali, și astfel în nenumărate cazuri abandonă cu desăvârșire principiul concentrării învățământului în jurul religiunii, ca cel mai însemnat obiect de studiu.

Pe lângă aceasta se ivesc dascali, cari consideră de merit deosebit a contrabalanșa munca grea a catihetului prin aruncarea de vorbe nepotrivite la adresa preotului și a diferitelor așezămintelor ale bisericii noastre, — prin ceea ce contribue indirect la demoralizarea tineretului.

Se mai adaugă la aceasta faptul că mulți nu îngrijesc de ajuns în alegerea gazdelor dela oraș cărora le încredințează, supraveghearea odraselor lor, crescute cu atâtă îngrijire până la părișirea căminului părintesc. Nu e mirare deci, dacă mediul nou, atât școală cât și familia, în care ajung băieți dați la școale străine, sănt cu totul neprielnice educației sănătoase, care așteptăm să se dea generației tinere.

O mare piedecă în punerea pe baze solide a educației religioase morale este importanță minimală ce se dă studiului religiunii prin faptul, că i se asigură numai o oră pe săptămână, pe când celorlalte confesiuni li se dau 2 ore pe săptămână. In astfel de condiții, este cu neputință a neaștepta la rezultate îmbucurătoare.

Tot aici se poate înșiră o altă dispoziție neexplicabilă din punct de vedere a timpului risipit fără rost. Ordinațiunile școlare pretendă adeocă a se ține ore de catehizație la fiecare școală de stat separat, indiferent, că sănt mai puțin de zece elevi, sau mai mulți.

Se întâmplată deci, că catihetul ține la săptămână 4 ore de catehizație la 4 școale, cu 12 elevi; pe când logica sănătoasă cere să se concentreze elevii dela 4 școale în 2 școale și astfel să ni se dea prilej a avea cel puțin 2 ore la săptămână în fiecare școală aleasă a fi centrul alor două școale.

La multe școli lipsește controlul strict cl directorilor în privința cercetării regulate a orelor de religiune; prin urmare elevii în deosebi ceice nu știu limba noastră, neglijă orele fără a fi disciplinați după aveniră pentru transgresiunea aceasta.

Mare greutăți pricinuiesc catihetilor noștri lipsa de manuale potrivite și săracia de înstrumi catihetice din partea celor mai competenți profesori în materia aceasta.

Să nu ne mire deci faptul, dacă fiecare catihet de azi purcede după cum li dictează conștiința și îl eartă puterile și împrejurările.

Eată căteva neajunsuri ale catehizației la școalele străine. Acum să dăm un răspuns scurt referitor la înălțarea acestora.

Fiind chestiunea aceasta foarte impor-

tantă pentru viitorul nostru de buni creștini, năr strică dacă forurile superioare bisericești, Sinodul și Consistoriul, ar lua întrebatile cele mai urgente rezolvarea gravaminelor înșirate mai sus, făcânduse pașii necesari și la înaltul guvern, ca astfel să ajungă că mai curând la cea mai fericită soluție în privința catehizației.

Totodată astă de sosita clipă unei consfătuiri a catihetilor și profesorilor, cari s-au ocupat mai serios cu catehizația în genere, pentru a se discuta problema multilaterală a educației în duh creștinesc a generației de măne.

In fine cred, că se ține de datorința tuturor celor ce au muncit pe terenul acesta și s-au ocupat temeinice cu cestiuanea catehizației, să ia condeul și să-și spună cuvântul de mult așteptat în materia aceasta.

Dela sate

— + Un țăran înțeleagător —

Ni se scrie:

In 9/22 April a trecut la cele veșnice vestitul primar comunul al Rogozului: Alexandru Pop, în etate de 61 ani.

Inmormântarea i-a oficialat P. O. D. protopresbiter Andrei Ludu, împreună cu alți 7 preoți din tractul Cetății de peatră.

Fie iertatul Alexandru Pop fusese om cu puțină școală, dar înzestrat dela fire cu multă deșteptăciune. Rămas orfan încă din fragedă copilărie, junca i-a fost împreună cu multe năcazuri și lupte. Ajuns la etatea bărbătiei, prin strădanie neobosită s-a recules și a ajuns om de seamă. Vreme de 37 de ani a fost fără întrerupere primar comunul, la început temut și neînțelus de poporul din Rogoz.

Sub înrăurirea oamenilor noștri de bine însă, și în deosebi a distinsului bărbat Dr. Gavril Buzura, avocat în Lăpușul-unguresc și deputat sinodal și congresual, Alexandru Pop se schimbă în om înțeleagător și sprijinitor al tuturor acțiunilor de bine obștesc.

Din vremuri îndepărtate fusese membru în comitetul și în urmă în epitropia parohială din Rogoz; membru în sinodul și comitetul protopresbiteral al Cetății de peatră, și membru fundator și în comitetul de supraveghere al institutului de credit și economii «Lăpușana» din Lăpușul-unguresc.

Glasului chemător și convingător li urmă totdeauna cu faptă demnă. Dispozițiile sale testamentare ne înfățișează icoana adevărată a bărbatului, de înimă: 42.000—cor. le-a închinat bisericii sale, și anume:

Bisericii gr. or. române din Rogoz 20.600 cor.

Bisericii gr. or. române din Lăpușul-unguresc 10.000 cor.

Bisericii gr. or. române din Rohia 1.000 cor.

Fondului cultural arhidicezan 400 cor.

Fondului Orfelinatului arhidicezan 10.000 cor.

Drept pildă grăitoare și de urmat servească fruntașilor din popor dania testamentească a acestui țăran cu nume veșnic, și de îndemn și datorință intelectualilor neamului de-a fi paznici și îndrumătorii neobosiți ai poporului nostru în toate imprejurările.

Albumul de răsboi

Al regimentului nostru de casă, al regimentului de artillerie campestră Nr. 16. (Feldartillerieregiment Nr. 16.)

Ceeace au prestat conducătorii noștri, ofițeri și soldați ai regimentului nostru, începând cu prima zi de răsboi, apoi faptele regimentului și ale eroilor săi, toate acestea vor fi eternizate în mod demn în albumul de răsboi al acestui regiment.

Albumul va fi prin urmare o carte de amintiri, care pe

lor. Deosebită atenție se va da și bogatelor reproduseri și tablouri fotografice. Menirea lor va fi a reda diferite poziții și câmpuri de luptă, apoi viața din front în cursul luptelor, și în vremuri de liniște, în sfârșit ținuturi și orașe de însemnatate istorică.

Din bogatul material de tablouri nu vor lipsi interesașele serbări și ceremonii împreună cu decorarea eroilor, și nici reproduserile care ne înfățișeză inspecțări ale armatelor din partea domnitorilor precum și a altor dignitari militari.

Ca urmare a acestor reproduseri vor fi înșirate sutele de fotografii ale soldaților regimentului deoarești, sau căzuți în luptă, precum și ale acelora care au ajuns în captivitate, sau cari au dispărut.

Această carte de amintiri va reoglini suferințele și bucuriile, prin care au trecut ostașii noștri în acest răsboi grozav. Servind drept măngăere atât camarazilor, cât și apartinților celor căzuți în luptă, credem că procurarea acestei cărți va afia răsunet în întregul cerc de completare militară din care se recrutează soldații acestui regiment, și putem afirma aproape cu siguranță, că nu va fi aşa zicând nici o familie, a cărei soarte să nu fie în legătură cu soarta regimentului nostru.

In interesul perfecționării albumului sănt rugați toți aceia, care au luat parte la gloriașele lupte și învingeri ale regimentului, să trimită evenualele însemnări făcute, apoi reproduseri fotografice, precum și istoria și fotografia celor căzuți și dispăruți, spre a fi publicate și eternizate în acest album. (Albumul apare în limba română și germană. Red.)

Adresa este: Cancelaria albumului de răsboi Erzatzbatterie F. A. R. 16. în Belgrad-Tocider.

Notăm, că atât fotografiiile, cât și notițele respective însemnările primite vor fi retrimită în data după decopiere.

Redacțiunea albumului.

Contribuiri pentru orfelinat

1. «Albina», institut de credit Sibiu, rata a III-a, 10,000 cor.
2. «Grănițerul», Dobra, 100 cor.
3. «Geogiana», Geoagiu, 100 cor.
4. Fruntașul nostru Alexandru Pop, fost primar în Rogoz, tractul Cetății de peatră, trecut la cele vecine în la 9/22 April a. c., — după cum ni se scrie, — a testat orfelinatului nostru 10,000 cor., 5000 cor. în numerar, și 50 acțiuni dela «Lăpușana». Acest vrednic credincios fiu al bisericii noastre a mai testat locul pe care se zidește acum biserica din Rogoz, și la moartea sa 20,600 cor. pentru terminarea zidirii. Alte 10,000 cor. pentru nou zidindă biserică din Lăpușul unguresc. — Iată o nouă manifestație puternică a simțului de jertfă pentru biserică, venită din părțile cele mai expuse ale arhidiecezei.

Stirile zilei

Ziua nașterii a suveranei. Maiestatea Sa Impărăteasa și Regina Zita, atât pe timpul când era moștenitoare a tronului, cât și ca suverană a dat numeroase dovezi de interesul viu ce-l poartă pentru locuitorii Ardealului, atinși de nenorocirile răsboiului. La stăruințele Sale s-au distribuit cam o sută de mii de haine, 50 mii de ghete între copiii refugiaților, precum și o mare cantitate de alimente. Maiestatea Sa a primit protectoratul asupra mai multor societăți filantropice, în scop ca prin interesarea Sa directă de mersul acestor societăți, să le îndemne la o lucrare cât mai sporică.

Ziua nașterii Maiestății Sale, 9 Mai (26 April) s'a serbat în toată țara cu deosebită bucurie.

In biserică noastră catedrală din Sibiu s'a ținut serviciu divin, la care au participat elevii și membrii corpului profesoral ai seminarului «Andrian». Serviciul divin a fost oficiat de I. P. C. Sa Dr. Eusebiu R. Roșca, arhimandrit, director seminarial, citind rugăciunea de cerere și mulțumită pentru sănătatea Maiestății Sale Impărătesei și Reginei Zita.

Predică în catedrală. La Dumineca Tomii va predica în catedrală din Sibiu diaconul Dr. Gheorghe Comșa.

Festivitate la Caransebeș. Luni s'a făcut la Caransebeș desvelirea statuii *Renei Elisabeta* în prezența arhiducelui *Albrecht* ca reprezentant al domnitorului Carol, asemenea și inaugurarea monumentului ridicat în memoria profesorilor și elevilor dela liceul caransebeșan, morți cu moarte de eroi. Statuia și monumentalul acesta sănăt opera sculptorului *Horvay*.

Au participat la serbări și episcopii români Dr. Cristea al Caransebeșului și Dr. Frentiu al Lugosului.

Reprezentantul regal, Arhiducele *Albrecht*, a fost primit în mod impozant din partea notabilităților bănățene. Cuvântul festiv s'a rostit de către comitele suprem Dr. Oliver Eötevényi. A răspuns Arhiducele, scoțând la iveală jertfele poporului aduse pentru apărarea tronului și a patriei, și în deosebi *fidelitatea neclătită și tradițională a grăniților*. Cuvintele tinărilului Arhiduce au produs înșurătire extraordinară. Ovațiuni nesfârșite au însoțit pretutindeni persoana înaltului reprezentant al domnitorului nostru. După intonarea unui cor ocasional, «*Imnul Elisabetei*» de Aurel Kern, a vorbit directorul liceului *Kalkbrenner*.

A urmat apoi festivitatea la monumentul eroilor liceului, unde Arhiducele s'a întreținut pe rând cu profesorii și tinerii chemați la arme.

La ameazi, președintul comunității de avere, Octav Bordan, a dat o masă festivă în onoarea Arhiducelui. După ameazi s'a inaugurat nou palat al liceului. A cuvântat comitele suprem și alții, cărora le răspunde Arhiducele într-o vorbire călduroasă, primită cu aclamații uriașe.

Sfârșindu-se festivitățile, la care guvernul era reprezentat prin contele Aladár Zichy, Arhiducele Albrecht a plecat spre Orșova.

Desertarea pisonierilor. Poliția orașului Sibiu artage din nou atențunea publicului asupra faptului, că este interzis sub urmări aspre și că de mână de ajutor pisonierilor de răsboi fugiți, a-i ascunde, a le da quartier, provisioane și haine. Fiecăruia se impune datorină să anunțe orice caz de asemenea natură. Cel ce prinde un pisonier care a fugit sau face posibilă prinderea lui poate să ceară premiu stabil.

E oprîta folosire sămănăturilor verzi. Guvernul ungar oprește a se folosi sămănăturile verzi ca nutreț sau altă asemenea întrebunțare. Numai atunci se poate face abatere dela această oprire, când din cauze elementare sămănăturile nu se mai pot desvolta pentru seceriș, sau în cazul când teritorul trebuie sămănat cu alt ceva, ori a fost sămănat pentru a produce nutreț verde.

In amintirea unei preoteze vrednice. Cucernicul paroh Constantin Oancea din Cioara de Jos, cu scop de a eterniza memoria mamei sale iubite Xenia Nicolae Oancea, preoteasă, a binevoită a dăruii cor. 20 la Fondul Andrei baron de Șaguna pentru ajutorarea cu preferință a văduvelor și orfanilor eroilor noștri căzuți pe câmpul de onoare. Pentru prinț, implorând odihnă lină decedatei și măngăiere celor îndurerăți, exprimă sincere mulțumite: *Vic. Tordășianu*, președintul Reuniunii meseriașilor sibiieni.

Moartea unui scriitor. Unul dintre scriitori francezi, mult citit în jumătatea a două a veacului trecut, George Ohnet a început în viață. Romanele și piesele sale teatrale s-au tradus în toate limbile Europei. Astăzi însă nu mai au trecerea de odinioară.

Contribuiri pentru sanator. În scopul clădirii sanatorului pentru tuberculoși au dărui în răstimpul dela 26 April până la 3 Mai a. c. următorii: deputatul Rudolf Brandsch 20 cor; Personalul tipografiei Frideric Roth 41 cor; Iuliu Gottreich și soția 10 cor; Vilhelm Zach 59 cor. 40 fil; Carol Schwarz 20 cor; 1% contribuiri benevoile 13 cor. 7 fileri. Direcționea exprimă mulțumită pentru aceste contribuiri.

Dăruiri se primesc cu mulțumită și în viitor la Cassa de asigurare a muncitorilor din cercul sibian, piața Zeughof 5 și 6.

Apel. Având în vedere faptul, că în imprejurările actuale, absolvenților din anul școlar 1907/1908 ai seminarului arhidiecesan «Andrian», secția teologică din Sibiu, ne este imposibilă revederea fixată pe 3/16 Mai 1918, îmi iau voie a ruga pe frații colegi, să amânăm revederea. În schimb speselor, ce le-am avea azi cu întruirea, propun ca printre contribujiune de cel puțin 20 cor. să înființăm un fond, din care căruia 1/2 interese să se premieze anual din partea societății de lectură a elevilor din secția teologică cea mai bună lucrare cu subiect teologic a elevilor din cursul ultim.

Fondul va fi administrat de On. Directorul seminarial. Contribujiunile rog să se trimită la adresa On. Directorul.

In speranță, că toți frații vor adera la propunerea mea, trimiț tuturor cel mai căd salut frățesc.

Brașov, în 30 April 1918.

Petru C. Debu, preot ort. rom.

Prețuri. La un târg din orașul Cegléd s'a vândut o trăsură completă (caleasă și doi cai înămăti) cu prețul de *săzeci de mi* de coroane. Cumpărătorul este unul dintre milionarii răsboiului. — Un făcă de găscă greu de 1 kg și 35 deca, s'a vândut în Budapesta cu o sută de coroane. Găscă întreagă a costat *trei sute* de coroane.

Opreliștea duelului. Maiestatea Sa Monahul, cu câteva luni înainte, oprișe duelul în armătă. Acum se anunță că această opreliște s'a modificat, intră cătă; în cazuri inevitabile adeca ofițerii își pot lua satisfacție prin arme. Cazurile de felul acesta le va stabili totdeauna o comisie.

In amintirea lui Marx. Muncitorimea din Budapesta și alte locuri a sărbătorit în 5. I. c. memoria unui profet al ideilor internaționale, a filosofului și revoluționarului Carol Marx. Născut în Trier, la anul 1818, Marx a declarat război ordinei sociale existente. După părerea sa numai massele, clasele, au însemnatate în istorie. A făcut o proclamație cunoscută, în care a chemat la unire pe toți proletarii lumii. Profesa ideea că numai munca are valoare și astfel e dushmanul capitalului. Despre aceasta a publicat o mare lucrare numită: *Das Kapital*.

Chestia ucraineană în parlamentul german. In comisiunea specială a parlamentului german s'a discutat chestia ucraineană. S'a cedit o telegramă a baronului Mumm, ambasador german la Kiev, din care se face evident că schimbarea guvernului din Ucraina a fost imperios reclamată. Membrii noi ai guvernului sunt oameni dornici de muncă și cu alte vederi politice. Toți ministri s'au obligat a reprezenta ideile politice ale hatmanului Skoropadski, care este germanofol declarat. Guvernul nou propagă ideea susținerii independenței naționale a Ucrainei și a unei legături mai intime cu puterile centrale mai ales cu Germania. Orice aspirație rusească și polonă se abandonează. In cabinet nu este nici un polon.

Esperanto la universitatea din Peking. Neue Zürcher Zeitung anunță că universitatea chineză națională din Peking a luat între obiectele de învățământ și limba esperanto. Cursul prim e cercetat de aproape 300 studenți. În timpul mai nou s'a făcut propunere ca în școalele medii și superioare ale Suediei să se introducă această limbă.

Dela «Reuniunea română de înmormântare din Sibiu». La Reuniune au fost primiți următorii menitri noi, cu taxa de 2 cor. pentru înscrivere și cu taxa de căte 60 bani după cazarile de moarte viitoare, și anume: Nicolae Popa, măiestru croitor, Stefan Vlad, măiestru cismar și soția sa Varvara n. Baranyai (Sibiu), Aurelia Pașca n. Pitic, soție de primar, (Scărișoara) și Ana Modran n. Bucurenciu, (Bungard). Ajutoare statutare s'au plătit după membrii răpoșați: Petru Stoica, econ., fost membru în direcționea Reuniunii, Anica Muntean, Elena Chirca n. Șerban și Ioan Isan, cu cari numărul membrilor decedați din sinul Reuniunii a ajuns la 349. După ce Petru Tălmăcean nu mai poartă slujba de incasator, Reuniunea a însărcinat cu incassarea taxelor pe domnul Ioan Sandi, cursor de la librărie din Sibiu. Membri noi se primesc la cassarul Timotei Popovici, prof., (Str. Cisnădiei Nr. 7, etaj). Cu scop de a putea controla plătirile făcute la Reuniune, membrii vechi sănăt rugăți și prezenți sau a trimite prin dl Sandi cărticele de membri la numitul cassar. Pentru biroul Reuniunii: Vic. Tordășianu, președinte.

Teatre în Sibiu

Teatrul orașului. Director: Leo Bauer. Sâmbătă, în 11 Mai: *Vagabonzi* (Die Landstreicher), operetă.

Duminică, în 12 Mai, d. a. la 3 ore: *Imprejurul iubirii*. Seară: *Vagabonzi*, a doua oară.

Luni, în 13 Mai: *Unchiul Bernhard*, comedie în 3 acte.

Incepul la: 7 1/2 ore seara.

Teatrul cinematograf. Apollo, Strada Schewis. Director: D-na Emil Tóth.

Sâmbătă și Duminică, în 11 și 12 Mai: *Mame franceze*, în primul rol cu Sarah Benhard.

Luni, în 13 Mai: *Gloria*.

Incepul la: 7 și 9 ore seara.

Cărți și reviste

Carte de bucate. A apărut tocmai acum *partea III*, cu totul nouă, din cartea de bucate *Poftă Bună*, de *Zotti Hodos*. Noul volum cuprinde: rețete de supe, asete, sosuri, legume, fripturi, pastete, *pătituri*, *bombe*, *timbale*, *inghetate*, *bomboane beuturi* și *sandvișuri* și. a.

Se arată cum se întocmește o masă de muntă, cu *menuurile* potrivite. Bucatele, după rețetele acestea, se pot ușor pregăti și *acasă*. — Cartea, de 160 pagini, costă 3 coroane. Se poate comanda dela autoară în Sibiu, și dela Librăria Arhidiecezană.

Nr. 38/1918. Com. centr. elect.

Publicații

Subscrișul comitet central electoral aduce la cunoștință publică, că:

1. liste provizorice ale tuturor alegătorilor de deputați dietali din cele 3 cercuri ale comitatului Szeben pentru anul 1919, împreună cu lista celor ștersi, se expun spre vedere publică în sediul cercurii electorale, și adeca:

a. lista provizorice electorală a cercurii electorale Szászsebes la casa orașului Szászsebes;

b. lista provizorice electorală a cercurii electorale Szelistye la casa comună din Szelistye;

c. lista provizorice electorală a cercurii electorale Ujegyház la casa comună din Ujegyház;

2. lista provizorice electorală a orașului Szászsebes, împreună cu lista celor ștersi, la casa orașului Szászsebes; liste singuraticelor comune mari, împreună cu lista celor ștersi, în cancelariile comunelor respective, iar liste comunelor singuratici mici, împreună cu lista celor ștersi, în cancelariile notariatelor cercuale respective, dela 16 Mai 1918 până inclusiv la 14 Iunie 1918.

Fiecare poate lua în acest timp dela 8—12 ore a. m. informații în listă, în prezența unui membru sau a unui autorizat al primăriei comunale (magistratul), iar în zile de lucru dela 2—6 ore d. a. pot lua copii de pe ele. (§. 58 art de lege XIV din 1913).

In contra acestor liste, — ce privește persoana sa, — fiecare poate reclama. Afără de aceasta, celice și trecut în liste provizorii, e îndreptățit în cercul de alegere în care e trecut ca alegător, să atace prin reclamație orice primire sau ștergere făcută în listă.

Reclamațiiile se pot înainta în scris dela 16 Mai până inclusiv 30 Mai.

Reclamantul e dator să motiveze reclamația, să alăture respective să producă documente de dovedire, care pot fi procurate de singuratici, iar cu privire la dovezile, care nu pot fi procurate de singuratici, e dator să facă indicarea astfel, ca ele să se poată afla.

Datele referitoare la dare, primăria comună și datele respective să le pună imediat la dispoziția celui ce vrea să reclameze.

Reclamația poate fi bazată și pe astfel de schimbări, care s'au ivit dela conscriere încoace. In reclamație se pot înș

